

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00992/2011-01

Дана: 14.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **П. Д. из Пожаревца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 14.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **П.Д. из Пожаревца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00256/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

П.Д. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Пожаревцу, подноси пријаву за избор у Основни суд у Пожаревцу, Привредни суд у Пожаревцу и Прекршајни суд у Пожаревцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно

Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је у посматраном периоду имала 19,8529% укинутих одлука, од укупно 136 ожалбених одлука, а да је по том критеријуму од 21 судије у суду у којем је радила по том критеријуму била на 4 месту, да је у материји П1 имала ажурност 9,86, у материји Р 0,1, у материји И 6,48 и у материји Ив 4,97. Истовремено имала је и испуњеност норме и то 2006.године 108,24%, у 2007.години 89,25% и у 2008.години 91,43%, као и да је у посматраном периоду решила више предмета него што је један од подручних судова у истом периоду имао предмета у раду.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 619 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по њеној пријави налазила на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00256/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 619 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и члана 13 став 4 за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу оспособљености, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006., 2007. 2008. година) није према извештају о раду Општинског суда у Пожаревцу у више предмета, у року који се може оценити као примерен, израдила одлуку у парничној материји – радни спорови. Подносилац жалбе је у 47 „П1“ предмета одлуку израдила после рока од 30 дана, а у 34 П1 предмета одлуку је израдила после 60 дана. Према одредби члана 341 став 1 Закон о парничном поступку само у сложеним предметима допуштено је прекорачење рока од 8 дана за израду одлуке и то највише за још 15 дана, тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности члан 16 не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. Наведени рокови израде одлуке се не могу сматрати примереним роком у наведеној материји, у којој закон прописује хитно поступање и представља прекорачење законског рока, због чега се доводи у оправдану сумњу и суђење у разумном року. Уз наведено подносилац жалбе у сагледаваном периоду није имала исупњену муниналну оријентациону норму и просечан проценат испуњености норме за поменуте 3 године износио је 96,30%, при чему је на крају 2006.године остало нерешено 173 П1 предмета, на крају 2007.године 216 П1 предмета а на крају 2008.године 178 предмета. Број предмета који је остао у раду на крају сваке од наведених година указује да је судија у том периоду могао остварити минималну оријентациону норму. На поступање подносилаца жалбе поднето је и неколико основаних притужби. У предмету П1 172/07 подносилац жалбе је на рочишту за главну расправу од 16.11.2008.године одредила вештачење, а писмени отправак решења урадила 25.03.2009.године, у предмету П1 7/06 (нови број П1 1/09) одлука није урађена у примереном року, па је председник суда по приотужби издао налог да се приступи изради одлуке, а у предмету П.860/97 притужба се односила на дуго трајање поступка где је поступало више судија, а подносилац жалбе од јуна 1998.године до априла 2003.године. На овај начин по оцени Високог савета судства Д. П. није показала задовољавајући ниво оспособљености.“

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила и жалбу Уставном суду, оспоравајући исту у целости, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом, а у погледу датих разлога истиче да је иста заснована на погрешној примени Мерила за оцену минимума успешности, да се права оцена њеног рада не може дати само на основу статистичких података, да није извршено поређење резултата са осталим судијама са подручја суда у којем је радила. У погледу поступања са старим предметима истиче да је она поступала законито, стручно и савесно, савладала онолики број предмета колики је могла па да се у таквој ситуацији њој не може замерити повећање броја нерешених предмета. Поред тога указује да се требало њен рад посматрати кроз број решених предмета, као и квалитет одлука у тим предметима. У погледу времена израде одлука предлаже да се прибаве извештаји о раду и других судија из суда у којем је радила, па да се изврши поређење са тим резултатима, даје пример и изабране судије Д.С. која је имала мањи број решених предмета, а при том и већи број израђених одлука након рока од 60 дана, па у томе налази разлоге дискриминације. Уз то истиче да је нетачан податак да је у посматраном периоду имала остварење норме од 96,30%, већ 102, 51%. Део

побијане одлуке који се односи на основаност притужби у целости оспорава. Предлаже и прибављање резултата рада по свим критеријумима за чланове Високог савета судства који су о њеној пријави одлучивали. Предлаже да се њена жалба усвоји, побијана одлука поништи а ВСС наложи да о њеној пријави поново одлучи.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 20.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Пожаревцу, Одговори председника суда на притужбе и то 8 Су.137/2009 од 30.03.2009.године, 6 Су.64/2009 од 30.03.2009.године, VI Су.69/2009 од 14.04.2009.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је навела да је да су разлози за сумњу у њену оспособљеност засновани на основу непотпуних и нетачних извештаја. Додала је да је априла месеца 2010. године изборни члан тадашњег састава Високог савета судства, судија Јелена Боровац, доставила ЦД са резултатима рада кандидата који су разматрани у поступку избора међу којима није било резултата њеног рада за 2008. годину, да је априла 2010. године извршила у просторијама Високог савета судства увид у свој персонални досије, те је истом приликом утврдила да се у њему не налазе резултати рада за 2008. већ само за 2006. и 2007. годину. Додала је и да постоји несагласност извештаја, јер у извештају о раду Општинског суда у Пожаревцу за 2005. годину стоји да је у 2005. години радила радну материју, који су предмети тада носили ознаку „П“ а не „П1“ и да у том извештају стоји да је на крају поменутог периода остао као нерешен 191 предмет од тога нерешених старих 19 предмета, а да у извештају о раду Општинског суда у Пожаревцу за 2006. годину стоји да је у материји „П1“ на почетку извештајног периода имала 188 нерешених предмета од тога старих 38, што је очигледно јако велика разлика, а да се несагласности у извештајима могу видети за сваку годину када се погледа крај и почетак извештајног периода и да се односе на укупан броју предмета у раду, броју завршених предмета, броју старих предмета, процента

испуњености нормe, броју одлука које су ишле по жалби. Навела је да је у 2006. години поступала као „надзорни судија“ у И и Ив предметима, да је водила извршно одељење, односно вршила надзор над извршним одељењем и поступала у одређеним предметима у којима је требало да поступа извршни судија, рецимо кад су у питању увиђај, предаја детета, рушење непокретности, предаја непокретности, да је вршила надзор над целокупним извршним одељењем и организовала рад стручних сарадника. Додала је да што се „Ив“ материје тиче такође постоји несагласност података у погледу процента испуњености њене нормe за 2006. годину, да разлика постоји између годишњег извештаја и трогодишњег извештаја, те да се може утврдити да је уписан мањи проценат остварења нормe него што је имала у 2006. години. Такође је навела да различитост у извештајима постоји у погледу процената испуњености нормe и у „Р“ материји коју је радила у 2006. години, па тако на пример у извештају о раду судија Општинског суда у Пожаревцу за 2006. годину стоји да је у тој материји остварила проценат испуњења нормe од 4% а у трогодишњем извештају стоји да је остварила проценат испуњења нормe од 0,10%. Додала је да у Општинском суду у Пожаревцу у посматраном периоду уписници „П1“ и „Р“ нису постојали у писаном облику, већ су вођени у рачунару, те је база података била подложна променама из више разлога, па самим тим и непоуздана. Истакла је да сматра да су наводи из образложења одлуке бирани циљано како би се све оно што је изнад просека и изузетно квалитетно елиминисало, а истакли изоловани вредносни елементи који нису тачни и упућују на сасвим супротан закључак на њену штету. Што се тиче израде одлука, навела је да је одлуке радила у законском року, а да је у неким одлукама прекорачен рок израде из оправданих разлога, обзиром да је у Општинском суду Пожаревцу био оформљен дактило биро у који су се предавале на куцање све пресуде издиктиране од стране судија и стручних сарадника, што је продужавало време израде одлука услед великог броја штампарских грешака, да су у дактило-биру у Пожаревцу у посматраном периоду радиле четири записничарке које су често одлазиле на боловања, годишње одморе, да су приоритет у изради одлука имали притворски предмети, затим привремене мере у свим предметима и предмети статусне природе и да је увек био приоритет обезбедити записничара на суђењу. Истакла је чињеницу да је у суду који је имао 21 судију и где су одлуке предавали на куцање и судије и стручни сарадници, мали број записничарки утицао на време израде одлука. Додала је да је на дужину израде одлука утицала различита судска пракса, обзиром да се са израдом пресуда чекало док нису усаглашени ставови Вишег суда. Навела је да је на дужину израде пресуда утицала и сложеност предмета, као и да је приликом израде одлука нарочито водила рачуна о квалитету рада, који и износи преко 73% потврђених одлука и 19% укинутих одлука. Додала је и да је посебну пажњу посветила решавању старих предмета што је захтевало додатно ангажовање. Навела је да је поступање у И и Ив материји такође успоравало рад у материји радних спорова имајући у виду да је у тим предметима имала и увиђаје на лицу места, а да није имала на располагању стручног сарадника ни приправника. У свом излагању осврнула се на резултате рада својих колегиница и додала да је своје наводе доставила доказе. Истакла је чињеницу у вези рокова израде одлука, да је пресуду донела дана 8.05.2008. године, која је израђена тог дана, што се из фотокопије повратница може видети, да су странке примиле 13. маја и 15. маја, док на полеђини пресуде стоји да је пресуда експедована 8.07.2008. године, те је у питању очигледна техничка грешка. Што се тиче процента испуњења нормe у сагледаваном периоду, наводи да је остварила проценат испуњености нормe од 102,51%. Када су у питању притужбе, наводи да у предмету П1.172/07 није дала предмет на вештачење, обзиром да није било уплате, а да и циљу добијања квалитетног налаза, није дала предмет другом вештаку, јер постоје разни вештаци, који различито раде, те некада добија готово неупотребљиве налазе. У предмету П.890/97 у коме се притужба односила на дуго трајање, наводи да се ради о поступању у предмету далеко пре разматраног периода,

односно о периоду 1998. до 2003. године, да је радила као један од многобројних судија и да притужба није било у периоду у коме је поступала. У предмету П1.7/06 такође се наводи да одлука није урађена у примереном року, те да је притужба поднета 2009. године, што није разматрани период према Правилима, те да је поред тога, од стране председника суда, достављен допис Министарству правде Сектору за правосуђе и прекршаје у коме се не наводи да ли је притужба основана. Напоменула је да је према укупном броју предмета у раду и сложености у односу на остале подручне судове са територије Окружног суда у Пожаревцу изузетно успешно вршила судијску дужност, да је имала у раду укупно 777 предмета од тога 244 предмета решених пресудом, а да је Општински суд у Кучеву у посматраном периоду имао укупно у раду 248 предмета у „П“ материји, да је посматраном периоду имала изузетно задовољавајући квалитет, преко 73% потврђених одлука, од 136 разматрани по жалби свега 19,85% укинутих одлука и 6,61% преиначених и предложила Комисији Високог савета судства да предложи Високом савету судства да се њен приговор усвоји у целости.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Пожаревцу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П1 предмета у раду 374 од тога пренетих предмета 188 са 38 старих предмета, решено 201 од тога 83 пресудом, нерешено 173 предмета и 16 старих, 23 одлуке израђене у року до 60 дана и 5 након 60 дана, 25 одлука разматраних по жалби, 19 потврђено и 6 укинуто или 24%.

И предмета у раду 568 са пренетих 509 предмета и 176 стара предмета, решено 61 са 37 старих предмета, нерешено 507 са 139 старих предмета, 2 одлуке разматране по жалби потврђене.

Ив предмета у раду 1501 са пренетих 1125 и 437 стара предмета, решено 187 са 180 старих предмета.

1Р предметау раду 4 решена.

Остварење норме 108,24%.

2007.године

П1 предмета у раду 409 од тога пренетих предмета 170 са 30 старих предмета, решено 193 од тога 57 пресудом, нерешено 216 предмета и 15 старих, 21 одлука израђена у року до 60 дана и 15 након 60 дана, 37 одлука разматраних по жалби, 26 потврђено, 2 преиначене и 9 укинутих или 24,32%.

Остварење норме 89,25%

2008.године

П1 предмета у раду 383 од тога пренетих предмета 210 са 43 стара предмета, решено 205 од тога 104 пресудом, нерешено 205 предмета и 17 старих, 3 одлуке израђене у року до 60 дана и 14 након 60 дана, 74 одлука разматраних по жалби, 55 потврђених, 7 преиначених и 12 укинутих или 16,22%.

Остварење норме 91,43%.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имала одлука израђених ван рока у поређењу са судијом на одељењу следећи број:

Година	Судија	Од 30 до 60 дана	Просек	Након 60 дана	Просек
2006	Д. С.	16	9	50	52,5
	Д.П.	2		55	
	УКУПНО	18		105	
2007	Д.С.	8	7	36	48,5
	Д. П.	6		61	
	УКУПНО	14		97	
2008	Д.С.	15	14,5	38	39
	Д.П.	14		40	
	УКУПНО	29		79	

Као примери наводе се предмети: у 2006.години П.369/02 расправа закључена дана 22.09.2006.године одлука експедована 08.02.2007.године, П.2072/03 расправа закључена дана 05.09.2006.године одлука експедована 14.03.2007.године, П.2519/03 расправа закључена дана 08.06.2006.године одлука експедована 18.12.2006.године, П.31/02 расправа закључена дана 03.10.2006.године одлука експедована 27.03.2007.године, П.1744/02 расправа закључена дана 26.05.2006.године одлука експедована 23.10.2006.године, П.2171/02 расправа закључена дана 22.09.2006.године одлука експедована 22.03.2007.године; у 2007.години као примери се наводе предмет П.1260/05 расправа закључена 19.12.2006.године одлука експедована 15.05.2007.године, П.2053/05 расправа закључена 19.12.2006.године одлука експедована 15.05.2007.године, П1.257/07 расправа закључена 06.02.2007.године одлука експедована 11.09.2007.године, П.1111/03 расправа закључена 16.01.2007.године одлука експедована 12.07.2007.године, П1.242/06 расправа закључена 15.03.2007.године одлука експедована 08.10.2007.године, П.1132/03 расправа закључена 27.03.2007.године одлука експедована 15.10.2007.године, П.195/06 расправа закључена 26.04.2007.године одлука експедована 29.10.2007.године, П.1420/04 расправа закључена 08.05.2007.године одлука експедована 15.11.2007.године, П1.103/06 расправа закључена 11.01.2007.године одлука експедована 20.09.2007.године; у 2008.години као примери се наводе предмети П1.337/06 расправа закључена 23.05.2008.године одлука експедована 31.10.2008.године, П1.5/06 расправа закључена 28.05.2008.године одлука експедована 14.11.2008.године, П1.408/07 расправа закључена 05.11.2008.године одлука експедована 31.03.2009.године, П1.422/07 расправа закључена 05.11.2008.године одлука експедована 14.04.2009.године, П1.424/07 расправа закључена 05.11.2008.године одлука експедована 10.04.2009.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Високи савет судства приликом одлучивања о приговору је имао у виду и одредбу члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима којом је прописано да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Чињеница је да је подносилац приговора само у 2006. години имала остварење оријентационе норме, односно да је само у 2006. години решила минимално очекивани број предмета који судија у току године треба да реши. У 2007. и 2008. години подносилац приговора није имала остварење оријентационе норме. Подносилац приговора је могла да оствари минимално оријентациону норму, јер је у раду у свим годинама имала довољан број предмета да норму оствари, али је она и поред тога у 2007. години од 409 предмета у раду решила само 193 од којих је само 57 решила пресудом, док је 2008. години од 383 предмета у раду решила 205 предмета од којих 104 пресудом. У раду јој је остајало и за материју у којој је поступала – радни спорови велики број нерешених старих предмета, односно на крају посматраног периода остало јој је у раду 17 старих предмета, али јој се при том повећавао и укупан број нерешених предмета.

Поред ових чињеница подносилац приговора је у свим посматраним годинама имала велики број одлука израђених ван рока, а поготово у изради одлука преко рока од 60 дана, у којима је била и далеко изнад просека одељења. У првом реду се мора констатовати да је подносилац приговора поступала у материји радних спорова у којима је прописана хитност у поступању, као и обавеза да се о тужбеном захтеву одлучи у року од 6 месеци. Подносилац приговора је поједине одлуке израђивала дуже од 6 месеци, а не само да су поступци укупно у раду код ње трајали дуже од овог рока. Поред броја и времена израде одлуке ван законског рока, 8 односно 15 дана, па и рока од 30 дана на колико се израда одлуке може максимално продужити у сложеним предметима, стоји и чињеница да је подносилац приговора у 2006. години имала решених предмета пресудом 83, а одлука израђених ван рока од 30 дана укупно 57, у 2007. години имала је предмета решених пресудом 57 а одлука израђених ван рока укупно 67, док је у 2008. годни имала предмета решених пресудом 104 а одлука израђених ван рока 54, односно укупно за три

године решених пресудом 244 од којих је 178 одлука израђених ван рока од 30 дана, дакле у више од половине предмета је одлуке израђивала ван законског рока.

Израда одлука у року је сходно одредби члана 16 Мерила за оцену минимума успешности и мерило савесности вршења судијске дужности. Имајући у виду да је подносилац приговора поступала у материји радних спорова, да су исти хитни, да су и сами поступци трајали дуже од прописаног рока, а нарочито из чињеница да је одлуке у таквој врсти предмета израђивала у неразумно дугим роковима, при том свесна да и крши право странака на суђење у разумном року, налази се да има основа да се утврди да је судијску дужност обављала несавесно.

Дакле из изнетих разлога, подносилац приговора не само да није испунила критеријум оспособљености, јер није имала испуњеност оријентационе норме, а према броју предмета исто је могла да оствари, али и чињеницом да је одлуке у претежном делу предмета израђивала ван законског рока, па и у неразумно дугим роковима из примера који су дати, већ да постоји и пуно основа да се доведе у сумњу и испуњеност критеријума достојности, јер је судијску дужност обављала несавесно.

Разлоге које је подносилац приговора дала Високи савет судства није могао да прихвати, јер није постојао ни један оправдан разлог да се у обављању судијске дужности, тако грубо несавесно поступа.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић

Доставна наредба

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиву ВСС**